

[Miljøministeren]

Men jeg skal da samtidig sige, at jeg forventer, at afgørelsen vil falde inden for forholdsvis kort tid, og det er ikke mange måneder.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 543

3) Til finansministeren af:

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

»Hvorfor indgår kravet om en ligelig lønudvikling ikke i Finansministeriets forslag til TFU (Tjenestemændenes Fællesudvalg), når flere regeringsmedlemmer flere gange har udtalt, at man ønsker en mere ligelig udvikling mellem den private og den offentlige sektor, og vil ministeren på den baggrund tiltræde de rejste krav herom fra lønmodtagersiden?«

Skriftlig begrundelse

En ligelig lønudvikling mellem privat ansatte og offentligt ansatte kræver en forbedring af tilpasningsklausulen, således at den giver 100 pct.s regulering halvårligt i hele overenskomstperioden.

Inden for minimallønsoverenskomsterne kan der foregå en lønglidning i overenskomstperioden. Dette er umuligt inden for det offentliges normallønssystem.

I et brev til CO II til deres repræsentantskabsmøde har Grethe Fenger Møller skrevet, at Det Konservative Folkeparti går ind for en ligelig lønudvikling mellem offentligt og privat ansatte, ministeren har været ude med udtalelser af samme art, og Niels Helveg Petersen fra Det Radikale Venstre har påpeget, at overenskomsten skal sikre en lønudvikling for de offentligt ansatte i overensstemmelse med forløbet på det private område.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Ministeren bedes konkretisere, hvordan en ligelig lønudvikling for offentligt og privat ansatte kan sikres, når tilpasningsklausulen selv med forslaget på det offentlige arbejdsmarked ikke dækker 100 pct. og offentligt ansatte på grund af det meget stive lønsystem jo ikke kan forhandle løn i overenskomstperioden.

Finansministeren (Palle Simonsen):

Der er unægtelig, som det også fremgår nu af fru Elisabeth Bruun Olesens kommentarer, sket noget, siden spørgsmålet blev stillet, og mit svar må derfor i høj grad vedrøre, hvad der bliver realiteten efter den overenskomst, som nu er indgået på det offentlige arbejdsmarked. Der bliver der tale om en regulering, som udgør 80 pct. af forskellen mellem den faktiske stigning i gennemsnitslønnen i den private sektor og aftale- og overenskomstresultatet i den offentlige sektor. Pr. 1. april i år udbetales de 80 pct. til alle offentligt ansatte som en procentvis forøgelse af lønnen. I de følgende reguleringer i 1988, 1989 og 1990 skal der i givet fald udbetales 72 pct. til samtlige offentligt ansatte, mens resten, dvs. 8 pct., anvendes til omklassificeringer for netop herigennem at åbne mulighed for en differentiering af lønstigningerne personalegrupperne imellem.

Jeg mener, at man herved har sikret de offentligt ansatte en ligelig lønudvikling i forhold til den private sektor. Forholdet er jo det, at stigningen i gennemsnitslønnen i den offentlige sektor er større end de overenskomstmæssige lønstigninger, der modregnes for i reguleringsordningen. Det skyldes, at gennemsnitslønnen såvel i den offentlige sektor som i den private sektor også påvirkes af forskydninger mellem personalegrupper med forskelligt lønniveau, ændringer i den geografiske fordeling af de ansatte, anciennitetsstigninger og konsekvenserne af tilgang af personale på begyndelsesløn og afgang af personale på slutløn.

Når alle disse ting er gjort op, er der med den nye reguleringsordning faktisk tale om en fuldt og helt ligelig lønudvikling mellem ansatte i den offentlige sektor og ansatte i den private sektor.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Hans Strunge sagde i sin formandsberetning til CO IIs repræsentantskabsmøde, at den samme lønudvikling kun kan sikres ved en 100 pct.s reguleringsordning. Nu siger ministeren, at det har man klaret ved 80 pct. i det første år og 72 pct. i de sidste tre aftaleår. Så vil jeg spørge ministeren, om ministeren vurderer, at det lavtlønnede postbud f.eks. får del i de otte pct., som skal bruges til fleksibilitet i det offentlige lønsystem, og om sagen ikke er, at der selvfølgelig vil være